

תת"ע 7762/04/13 - מדינת ישראל נגד נתנאל שניר

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים
תת"ע 7762-04-13 מדינת ישראל נ' שניר

בפני כב' השופט נאיל מהנא
מדינת ישראל
באמצעות לשכת תביעות תעבורה ירושלים
נגד
נתנאל שניר

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד לילך ניסן

הנאשם בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

לנאשם נמסרה הודעת תשלום קנס בגין נהיגה ברכב ובעת שהרכב בתנועה השתמש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית, בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה.

הנאשם ביקש להישפט על העבירה ובמועד ההקראה טען כי לא דיבר עם דיבורית.

במועד ההוכחות העיד מטעם המאשימה השוטר, סאבק סלמאן, אשר ערך לנאשם את הדוח (להלן: "השוטר").

בהתאם לעדותו מסר השוטר כי הנאשם נהג ברכב לבדו, ונסע ברחוב דרך שכם לכיוון כללי בתי המלונות. לטענת השוטר הוא עמד מול תחנת דלק סונול, והבחין דרך חלון הנהג כי הנהג מדבר בטלפון ומחזיק אותו ביד ימין ומצמיד אותו לפה. השוטר ציין כי המרחק שממנו הבחין בנאשם היה כ-3 מטרים מהרכב וכי הבחין בוודאות את נסיבות ביצוע העבירה.

לעומת זאת, הנאשם טען בחקירתו כי הוא לא דיבר בטלפון כלל. לטענתו, רישום הדוח היה בעקבות תחושתו שהמשטרה "מתנכלת" למתפללים יהודים שמגיעים להתפלל בקבר שמעון הצדיק שנמצא בקרבת המקום.

אציין כי מעבר לחשש שמקונן בלבו של הנאשם לא הומצאה שום ראיה או תימוכין לטענתו האמורה.

השוטר עמד במקום לצורכי אכיפה והנאשם הכחיש כל היכרות מוקדמת בינו לבין השוטר. הנאשם גם ציין במהלך עדותו בפניי כי אין הוא מייחס את הדברים לשוטר הספציפי שמסר לו את הדוח, אם כי למשטרה באופן כללי. כך למעשה נותרנו עם עדותו של השוטר שנתמכת בראיות לעומת עדותו של הנאשם שמבוססת על תחושות והשערות.

בנוסף, הכחשתו של הנאשם במהלך עדותו כי דיבר כלל בטלפון מנוגדת לכפירתו כי דיבר בטלפון באמצעות דיבורית.

עדותו של השוטר היתה מהימנה לפניי ולא מצאתי כי השוטר ניסה לטפול אשמת שווא לנאשם. מדובר בשוטר ותיק, מנוסה ומיומן אשר הוצב במקום לצורכי אכיפה.

לא הוצג לפניי כל נימוק שיש בו לבסס הנחה כי השוטר טעה או לא דיבר אמת. בהעדר טענות של ממש כנגד הגינותו של השוטר, מהימנותו אינה מוטלת בספק וביהמ"ש יכול לבסס עליה קביעות עובדתיות איתנות (ע"פ (י-ם) 2416/08 **גלבו** נ' **מדינת ישראל**).

אשר על כן, לאחר שהזהרתי את עצמי כי מדובר בעדות יחידה במשפט פלילי, אני קובע כי המאשימה הוכיחה את האשמה המיוחסת לנאשם מעבר לכל ספק סביר ולכן אני מרשיע אותו בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום כ"ט טבת תשע"ד, 01/01/2014 במעמד הנוכחים.

נאיל מהנא, שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

לנאשם נמסרה הודעת תשלום קנס ע"ס 1,000 ש"ח, בה יוחסה לו עבירה של שימוש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית, בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה.

לאחר ניהול הוכחות הורשע הנאשם בעבירה הנ"ל.

שעה שנאשם בוחר לנהל משפט הוכחות בעניינו אין בית המשפט כבול לסכום הנקוב בהודעת תשלום הקנס (ע"פ (ירושלים) 2452/08 **פדרמן נ' מדינת ישראל**).

עמוד 2

המחוקק אפשר לנאשם לשלם סכום קנס מינימלי ומופחת, מבלי להדרש להליכים משפטיים. אם נדרשו הליכים משפטיים והנאשם הורשע, לא יפחת הקנס שיוטל עליו מהסכום הנקוב בהודעת הקנס (סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי).

בענייננו, לא ניתן להסתפק בסכום המינימלי הנ"ל, שכן לנאשם אשר מחזיק רישיון משנת 2000, 29 הרשעות קודמות, ביניהן שתי עבירות דומות, כאשר עבירה אחרונה דומה משנת 2012.

לפיכך, אני דן את הנאשם לתשלום קנס בסך 1,500 ₪ אשר ישולם ב-2 תשלומים חודשיים החל מיום 30/1/2014.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

**ניתנה והודעה היום כ"ט טבת
תשע"ד, 01/01/2014 במעמד
הנוכחים.
נאיל מהנא, שופט**